

[Skovmand.]

størrelsen af de områder, der får egnsudvikling. Jeg kan vanskeligt forestille mig, at dette ikke får virkninger for Danmark, men det vil selvfølgelig glæde mig, hvis handelsministeren kan give en helt klar dokumentation for, at vi kan bibeholde de nuværende egnsudviklingsområder.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til om Borschetteplanen om den fælles lønpolitik. Jeg ved godt, at ministeren har ladet spørge i Bruxelles og fået at vide, at det var der skam ikke rigtig noget om. Men jeg har fra anden side hørt, at der stadig arbejdes videre med en fælles lønpolitik, og jeg synes, det er noget, som vi må have klarhed over. Jeg vil derfor opfordre ministeren til at lade foranstalte en ny undersøgelse af dette spørgsmål.

Jeg synes, det var lidt uklart — men det var vistnok også en fortaleselse fra ministerens side — hvad vi hørte om de grønlandske fiskerigrænser, da ministeren sagde, at de kunne udvides. Jeg går ud fra, at han mente, at de kunne forlænges. Men jeg kan ikke se andet, end at der er et ganske alvorligt problem; når Island nu udvider sine fiskerigrænser til 50 sømil, sker der en overflytning af fiskeriet til Grønland og Færøerne, som gør det nødvendigt, at også disse områder kan udvide deres fiskerigrænser. Jeg vil gerne vide: har vi bundet os til, at vi ikke under nogen omstændigheder vil udvide disse fiskegrænser, og skal vi absolut have alle de andre landes samtykke for at kunne gøre det?

Jeg kan i og for sig tilslutte mig de betragtninger, der er kommet om, at vi ikke skal bringe nye momenter ind i den debat. Men jeg vil i hvert tilfælde sige, at jeg synes, det vil være rart at få disse spørgsmål belyst — enten nu eller i de kommende dage — for der er ikke så lang tid tilbage.

Per Federspiel: Vi er nu ved at nærme os afslutningen på denne debat, og jeg er enig med hr. Auken i, at det ville være nyttigt at prøve at nå til klarhed over, hvad det egentlig er, der skiller os. Mon ikke det sidste døgnsgivenheder har kunnet give os et og andet at tænke på med hensyn til, hvad had og uforsonlighed og voldsmentalitet kan medføre af rædsler for mennesker?

Vi har i Europa oplevet århundreder af krige, og når våbnene tav, bekæmpede vi hinanden med andre midler, i handelskrige, toldspærringer og andet. Det er den tid, vi i de få nationer — jeg siger udtrykkelig: de få nationer — her i verden, der kender det parlamentariske demokrati og dets funktioner, nu vil søge at forebygge ved at bygge et fællesskab op. Dette har vakt en diskussion her i landet, efter at vi i 10 år i den altovervejende del af befolkningen og med et overvældende flertal her i dette ting har været enige om, at den europæiske politik, der i nogle år spærredes af de Gaulle, var vor vej frem. Hvad er det, der nu skiller os?

Hr. Frode Jakobsens indlæg var interessant ved at vise den metamorfose, som en oprindelig sand europæer har gennemgået. Der var engang, da man i Europa lyttede efter hr. Frode Jakobsen. I dag har hr. Frode Jakobsen intet at skulle have sagt i Europa. Hr. Frode Jakobsen siger, at politik er følelser. Men der er mange følelser i politik, og den beslutning, der skal træffes den 2. oktober af befolkningen, er en politisk beslutning. Det økonomiske ligger ganske klart. Det nytter ikke at prøve at bagatellisere virkningerne af et nej.

Men den politiske beslutning bygger ganske rigtigt på følelser, og hvad er det for følelser, modstanderne bygger på? Det er mistro, det er had til de fremmede, det er fornemmelsen af egen ophøjethed, det er frygten for at blive overset blandt andre, og det er fremfor alt en betragtning om, at vi har råd til at lade være. Det er ikke op-højede følelser, det er ikke de følelser, der har båret det danske samfund frem i solidaritet og i samarbejde. Jeg tænker ikke alene på andelsbevægelsen, der vel er en af grundpillerne i den velstand, vi i dag har, og som vi så let vil kunne sætte over styr. Trangen til samarbejde med andre lande bekender selv hr. Morten Lange sig til og hr. Frode Jakobsen. Men skal man samarbejde, må man samarbejde dér, hvor der kan samarbejdes; man kan ikke tvinge andre til at samarbejde på vore betingelser.

Med hensyn til den illusion, som hr. Morten Lange og hr. Auken og andre prøver at kaste ud ved at sige: ja men der er jo det nordiske samarbejde, må jeg sige: de må